

защото, ако отиваме вън от църковъ само съ тѣлото, а ума ни да бѣде по други свѣтовы работы, тога сме подобни (прилични) на оныя, които не сѣ ходили въ църковъ и за тѣй ще бѣдемъ осѣдени като оныя, които сѣ слѣшали слово божіе, а плодъ не показали, каквото ще чѣете сега отъ евангеліето.

Отъ Лука зачало ѿ.

Рече господь тѣзи притча, излѣзна съ тѣла да съе своето сѣме, и катъ сѣше, едно сѣме падна при пѣте и сѣ потѣпка и птиците го искаваха, друго падна на камикъ, и катъ поникна, изсѣхна: защото нѣмаше влага, друго падна посрѣдъ трънѣето, и катъ порасте, трънѣето го удавило, а другото паднало на добръ земля и принесло сторицный плодъ. Тѣмъ катъ рече выкна: който има уши нека слѣша. А неговите ученицы (апостолите) го питаха и дѣмаха: господи каква е тѣзи притча? а той рече: да ви кажа, защото вамъ е дадено да знаете тайните на божіето царство, а на другите съ притчи, щото да гледатъ, а да не видѣтъ, да слѣшатъ, и да не разѣмѣватъ. Сметъ е слово божіе, щото е паднало три пѣте, тѣмъ сѣ оныя чловѣцы, които слѣшатъ слово божіе, но катъ сѣ срѣцата имъ пѣки катъ сѣхъ пѣтъ, то дѣвола скоро зема отъ срѣцата имъ божіето слово да кѣрватъ и да не сѣ спасѣтъ. Щото паднало на камика, тѣмъ сѣ, които слѣшатъ божіето слово и го прѣемкатъ (повѣрватъ) радостно, но коренъ не хваща въ тѣхъ: защото, кога видѣтъ зло, то сѣ часъ отпаднаватъ. Щото падна въ трънѣето, тѣмъ сѣ, които слѣшатъ и прѣемкатъ божіето слово радостно, но отъ свѣтовны грижи удавѣтъ го и не дава плодъ, а щото паднало на добра земля, сѣ, които прѣемкатъ божіето слово радостно въ срѣцето си, и го държатъ съ тѣрпѣніе и приносятъ плодъ, тѣмъ катъ свѣршилъ христосъ, рекалъ: който има уши да слѣша, нека слѣша.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Ето днесъ сѣ изпълнило давидовото прореченіе „отверзѣ въ притчѣ уста моя, и провѣщаю гаданіе,“ Ето чи отвара христосъ своите уста, и говори съ притча: защото то чловѣцѣте имѣтъ обычай, когатъ чѣетъ притча да слѣшатъ по внимателно, и да испитватъ скритыя разѣмъ, понеже притчата има скритъ разѣмъ, друго казка, а друго сѣ разѣмѣва, съ видимото доказва невидимо, когатъ тѣка доказва съ сѣметъ божіето слово. Сирѣчь: сѣмѣтъ е іисусъ христосъ, който излѣзна отъ небето, отъ божіатъ позва, отъ когатъ е билъ всегда не раз-